

בש"פ 8108/15 - פבל נפטלוביץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8108/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

העורר: פבל נפטלוביץ

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מיום 25.11.2015 במ"ת 5000-15 שניתנה על ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: כ' בכסלו תשע"ו (2.12.15)

בשם העורר: עו"ד ערן צלניקר

בשם המשיבה: עו"ד אייל כהן

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט נ' אבו טהה) מיום 25.11.2015, בגדרה דחה בית המשפט את בקשת העורר לדיון חוזר בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים.

עמוד 1

2. כתב האישום מייחס לעורר עבירות של אינוס ומעשים מגונים (מספר עבירות) לצד שתי עבירות נוספות. נפגעות העבירות הנטענות הן שתי אחיות קטינות, האחת בת אחת עשרה והשניה בת ארבע, כפי שמפורט בכתב האישום.
3. בדיון מיום 5.8.2015 קבע בית המשפט המחוזי - על בסיס הסכמת העורר - כי קיימת תשתית ראיתית ועילה למעצר.
4. בתסקיר שירות המבחן מיום 27.8.2015 המליץ השירות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים בבית הורי אשתו ובפיקוחם, תוך הטלת פיקוח מעצר, זאת למרות שקבע כי לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות מינית עוברת חוק.
5. בדיון שהתקיים ביום 3.9.2015 טענה המשיבה כי נוכח ההסתייגות שהביע שירות המבחן עצמו, לא היה מקום להמליץ על שחרורו לחלופת מעצר, ובפרט נוכח הדברים החמורים שעלו מדברי אביה של אשת העורר שהוקלטו, העולים - כך נטען - כדי חשד ממשי לנסיון לשבש את החקירה. העורר עתר לאימוץ המלצת השירות.
6. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת העורר לשחררו לחלופת מעצר בהתבסס, בין היתר, על המסוכנות הגבוהה ביותר הנשקפת מהעורר שלא ניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר כלשהי.
7. ביום 6.10.2015 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי, תוך שטען כי אין בחומר הראיות תשתית בסיסית לעבירת האינוס שיוחסה לו.
8. ביום 15.10.2015 דחה ביתה משפט המחוזי את הבקשה בלי לקיים בה דיון, מן הטעם שאין היא מעלה כל עילה לעיון חוזר בהחלטתו.
9. ביום 5.11.2015 דחתה כבוד השופטת ד' ברק-ארז את הערר שהגיש העורר על ההחלטה דנן, בצינה כי בנסיבות המקרה אין הצדקה לקיומו של עיון חוזר.
10. ביום 6.11.2015 הגיש העורר בקשה נוספת לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי, בה נטען כי החלטת בית משפט זה מיום 5.11.2015 לא נעלה בפניו האפשרות להציע חלופה הולמת. המשיבה טענה כי העורר לא הצביע על שינוי נסיבות או על עובדות חדשות המצדיקות עיון חוזר.
11. ביום 25.11.2015 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת העורר, בקבעו כי לא הוצגה לפניו עובדה חדשה, פרט לשינוי בכתובת חלופת המעצר והמפקחים. בית המשפט שב והדגיש את המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהעורר, הגורמת לכך שלא ניתן להגיע לשלב בחינה לגופה של אפשרות אינן המסוכנות.

12. לטענת העורר - שהוצגה בכשרון רב על ידי בא-כוחו - טעה בית המשפט המחוזי בקבעו כי הוא לא צולח את השלב הראשון במבחן הדו-שלבי. עוד נטען, כי נוכח העדר ממצא בתסקיר בדבר סטייה מינית אצל העורר, הרי שהמסוכנות שנקבעה אינה כלפי כולי עלמא. לטענת העורר, החלופה העדכנית שהוצגה על ידו בפיקוחם של מפקחים ראויים שנבדקו על ידי השירות, שהתרשם מהם לחיוב, יש בה כדי לאיין את המסוכנות המיוחסת לו.

13. בא-כוח המשיבה טען כי לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית המשפט המחוזי.

14. לא בלי התלבטות, אני דוחה את הערר. בית המשפט המחוזי הדגיש - ובצדק - כי המלצת שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד, שבית המשפט אינו כבול אליה. בית המשפט התרשם כי חומרתם של המעשים המיוחסים לעורר, שאותם ביצע בקטינות רכות בשנים, היא ברמה גבוהה ביותר, תוך שהוא מדגיש כי מעשים אלו בוצעו בביתן - מבצרן של הקטינות ובעוד הוריהן ישנים וכשרעייתו של העורר מצויה אף היא בבית. דעתי כדעתו. יחד עם זאת, אין באמור כדי לשלול מן העורר הגשת בקשה לעיון חוזר ולבחינת חלופת מעצר, בחלוף הזמן ובהשתנות הנסיבות.

15. הערר נדחה איפוא.

ניתנה היום, כ' בכסלו התשע"ו (2.12.2015).

ש ו פ ט